

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 72 (2)

INDUSTRISKE SVOJINE

Izdan 1. Decembra 1931.

PATENTNI SPIS BR. 8501

Metallurgica Bresciana Gia' Tempini, S. A., Brescia, Italija.

Automatsko vatreno oružje.

Prijava od 20 augusta 1929.

Važi od 1 marta 1931.

Traženo pravo prvenstva od 6 juna 1929. (Italija).

Ovaj pronalazak se odnosi na automatsko vatreno oružje sa upotrebotom uređaja za sabijanje vazduha i ima cilj, da izvede vatreno oružje na prost način i istovremeno da postigne pravilan način rada i smanjeno dejstvo priliska unazad, pri čemu brzina pucanja može prema želji biti svedena na neznačan broj pucnjeva u minuti.

Osnovna misao, na kojoj počiva pronalazak, sastoji se u tome, što je sanduk izведен u obliku cilindra za sabijanje, dok zatvarač u sanduku dejstvuje klizći kao klip za sabijanje, pri čemu se predviđeni upusni i ispusni ventili za vazduh, koji omogućuju da se postignu razni prilisci za vreme pojedinih stupanja (vremenskih razmaka) automatskog procesa.

Ovaj raspored čini izlišnim razne pojedinosti na vatrenom oružju na pr. rasporede zatvaranja, opruge za prigušivanje i to me sl. Uprkos tome se postižu ista dejstva, a na prosti i ekonomičniji način.

Priloženi nacrt predstavlja na šematički način, kao primere izvođenja, razne načine izrade vatrenog oružja, prema pronalasku i to pokazuje:

Sl. 1 šematički podužni izgled, delimično u preseku; sl. 2 jedan detalj iz sl. 1; sl. 3 i 4 dijagrame priliska za sanduk za vreme priliska unazad odn. kretanja zatvarača unazad; sl. 5 šematički podužni izgled vatrenog oružja delimično u preseku, koji je snabdeven sa uređajima za podešavanje priliska; sl. 6 način izrade koji odstupa od

šematički predstavljenog uređaja u sl. 5 koji je isto tako u izgledu sa strane i delimično u preseku; sl. 7 šematički izgled sa strane i delimično u preseku jednog trećeg oblika izvođenja.

Prema sl. 1 sastoji se vatreno oružje iz sanduka 1, na koji je utvrđena cev 2. U unutrašnjosti sanduka 1 klizi deo za zatvaranje (zatvarač) 3, koji je izведен iz cilindra srazmerno velikog prečnika, da bi dobio veliku zapreminu vazduha za sabijanje. Zatvarač ima znatnu težinu, da bi svojom inercijom usporio otvaranje komore za sagorevanje.

Sanduk 1 ne pokazuje na kliznoj dužini za zatvarač nikakav otvor, kroz koji bi vazduh mogao izaći. Na zadnjem kraju je zatvoren poklopcom 4 snabdevenim sa završnjem. Da bi se olakšalo zapliveno zatvaranje, može zatvarač bili snabdeven jednim ili više klipnih prstenova 5, kao što je to uobičajeno kod eksplozivnih motora.

Između zatvarača 3 i poklopca 4 je predviđena opruga 6. Proces pritiskivanja može bili prenesen na malu polugu 7 (sl. 2). Ova udara kapslu od metka, ako zatvarač dospe u svoj položaj zatvaranja, i kad spoljni krak poluge 7 udara o oslonac 8 u delu dna 1.

Vatreno oružje kao što je opisano, neće beskorisno dejstvovali, jer bi zatvaračem sabijeni vazduh pri kretanju unazad proizveo ubrzanje povratnog kretanja, t. j. dakle — izvelo bi se isto dejstvo kao da

Fig.1

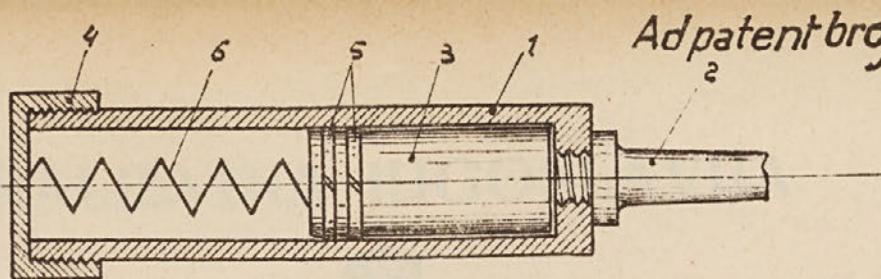

Fig.2

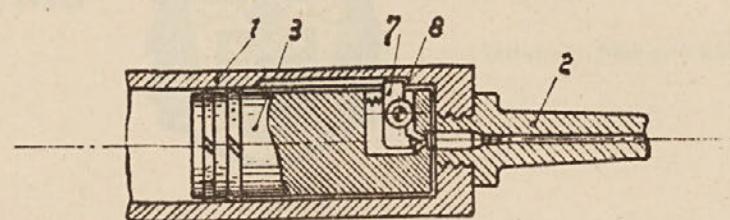

Fig.3

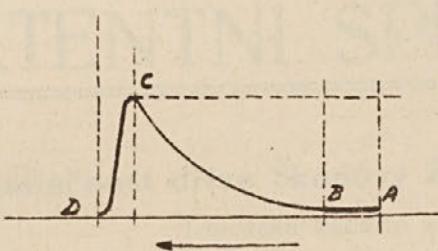

Fig.4

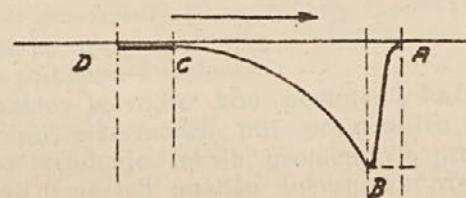

Fig.5

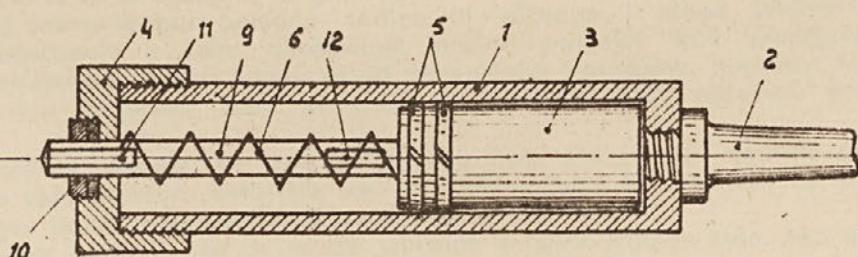

Fig.6

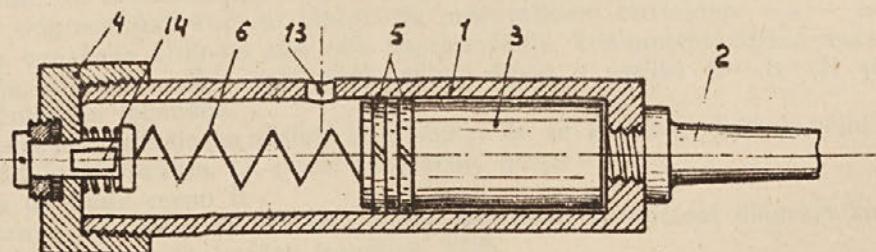

Fig.7

